

[Lilli Gyldenkilde]

vi har stillet en række spørgsmål om det, og vi er enige med VS i, at nu må det altså også prøves. Vi er endda så enige, så vi gerne havde været medforslagsstiller til forslaget. Men det behøver vi ikke at drøfte her.

Vi har fået at vide i arbejdsmarkedsudvalget, at LO ikke har protesteret mod det, og det vil jo sige, at LO stort set har givet tilslutning til det. Jeg synes nok, at der er lidt slinger i valsen, for fra referater fra møder i LO får vi at vide, at LO går imod det. Vi ved i hvert fald, at overborgmesteren i København, hr. Weidekamp, har protesteret imod det og har forsøgt at få ændret det. Vi ved, at SiD har forsøgt at få det ændret. Vi ved, at SiD påtænker at lave en sag på dette, fordi de mener, at der simpelt hen er tale om et overenskomstbrud. Nu får vi jo at se, hvordan det kommer til at ligge. Jeg har den mening, at lovgiver kan lovgive om, hvad de vil, hvorefter der nok ikke kan være tale om brud på noget.

Cirkulæret bruges af kommunerne, og samtidig har kommunerne indgået overenskomster med de fagforbund, der har ansatte i kommunal regie. Jeg mener også, at det er helt klart, at man her dels laver et overenskomstindgreb, dels simpelt hen går imod det kommunale selvstyre.

Det værste er dog, at beskæftigelsesarbejder, som vi hidtil har kendt dem, på sæt og vis lægges for had, når man her indfører en ungarbejderløn, som af andre arbejdsløse bliver opfattet som løntrykeri. De unge kommer til at fremstå som løntrykkere, og det kommer de til uden egen skyld. Det er dybt ulykkeligt, at det er sket.

Det kan også meget nemt få den følge, at fagbevægelsen – der har været meget positiv over for beskæftigelsesarbejder, fordi de ikke bare kan lade stå til over for den store ungdomsarbejdsløshed og har syntes, det var helt fint, at der kunne sættes nogle ting i gang, når bare de, der arbejdede, arbejdede på overenskomstvilkår – nu hvor de unge kommer til at arbejde som løntrykkere, vil begynde at se anderledes på disse beskæftigelsesarbejder. Fagbevægelsen har en naturlig interesse i at hævde deres arbejdsområde, i at sige, at det er vores medlemmer, der skal have dette arbejde. Den kan ikke bare se til, at man udfører arbejdet og får det udført billige ved hjælp af løntrykkere.

Jeg synes, det er en ting, man skal være meget opmærksom på i denne forbindelse, ikke mindst efter at arbejdsmarkedsnævnene kommer til at spille en større og større rolle, for i dem sidder også repræsentanter for fagbevægelsen.

Jeg skal lige nævne en enkelt ting, som er gået igen i meget af det, der er blevet sagt. Det er dette, at man nu påtænker at lave en jobkabelsesordning, som man egentlig lægger for had fra første færd. Det vil jeg godt advare socialdemokratiet mod at gøre. Jeg mener, det er en skam, at en god idé bliver lagt for had, hvor man måske kunne få nogle ideer frem og få lavet en ny produktion, og hvor der jo til forskel fra de beskæftigelsesarbejder, vi ellers har talt om, er den forskel, at der her er tale om varige arbejdspladser i jobkabelsesordningen. Det er meningen, at jobkabelsesordningen i vid udstrækning skal afløse de tidligere beskæftigelsesarbejder. Jeg kan se, ministeren nikker. Ja men så er det heller ikke rimeligt, at de samme vilkår, som gælder for beskæftigelsesarbejderlønningen, skal overgå på den nye ordning, som ikke er et beskæftigelsesarbejde for 9 måneder, men hvor der er tale om varig, almindelig beskæftigelse. Jeg vil advare imod, at man overfører løntrykkercirkulæret til jobkabelsesordningen.

Der har fra næsten alle borgerlige partier været talt om, at bare lønnen bliver sat tilstrækkelig langt ned, skal de unge nok komme i arbejde. Jeg vil godt pille ved den filosofi, og jeg kan såmænd egentlig også godt bevise, at det ikke er rigtigt, men da min talletid er brugt, må jeg jo så gøre det i anden omgang.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan afvise det foreliggende forslag. Vi har altid været tilhængere af § 97 a, stk. 3, 2. punktum. Det kommer nok heller ikke bag på VS. Men det, der undrer mig en anelse, er såmænd nok så meget, at man vælger at angribe præcis denne lov, navnlig bemærkningerne taget i betragtning. Jeg tror i og for sig nok, at VS accepterer § 97 a, stk. 3, 2. punktum, fordi et flertal i folketinget har vedtaget den. At VS så er imod, er noget andet, hvorefter VS sætter angrebet ind på lov nr. 488. Det forstår jeg ikke rent proceduremæssigt, fordi det er jo sådan set